

deels efter deres Leilighed paa de Forarbejder, hvorom her er Tale. Naar det ærede Medlem vil udmaale i Alenmaal, hvilket Arbejde der fylder meest, naar det er færdigt, eller naar han vil tælle det, vil jeg sige, at det ikke er den Factor, hvorefter Arbejdet skal vurderes, og altsaa heller ikke den Factor, hvorefter det skal betales. Det følger altsaa af sig selv, at jeg heller ikke kan modtage det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem under Nr. 12 a. — Skjøndt adskillige af de Forslag, som efter Forslagsstillernes Dnske skulle dele Skæbne med Forslaget under Nr. 11, foruden Hensførelsen under dette Forslag ogsaa indeholde nogle andre enkelte Specialiteter, skal jeg dog, da jeg som sagt maa ansee det for givet, at disse Forslag, naar Forslaget under Nr. 11 ikke vedtages, heller ikke blive vedtagne, ikke opholde mig ved dem. Jeg skal blive staaende ved det Forslag, som er opført under Nr. 22 a om, at andet Stykke af § 18 skal udgaae. Jeg kan i denne Henseende fuldkommen henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har ytret. Jeg seer ikke nogen Grund til, at man, fordi man overhovedet ikke med en Indkomstskat kan lade Leilighedsmomentet komme med i sin fulde Betydning, skal styde de Tilfælde bort, hvor det er muligt, at det kan tages i Betragtning, uden at træde Andre for nær, og der er ikke saa ganske saa Tilfælde, hvori der kan være Spørgsmaal om at give en Nedsættelse ud over den, som selve Loven hyder. Foruden de Tilfælde, der ere nævnte af den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmusen), skal jeg nævne eet, som kan være temmelig almindeligt, nemlig det, at en Skatteyder døer strax efter, at den Tidskrift er udløben, da Selvangivelse kunde finde Sted; Enken vilde derved være ude af Stand til at kunne faae nogen Nedsættelse, uagtet hendes Forhold vare meget betydelig forringede imod de Forhold, hvori hendes Mand befandt sig. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det ærede Thing at forkaste Udringsforslaget under Nr. 22 a, hvorimod jeg ikke skal reise nogen Indsigelse imod det af Udvalgets Fleertal under Nr. 23 stillede Forslag, der gaar ud paa, at man skal frasalde Betingelsen om

Selvangivelse, idet jeg maa erkende, at Spørgsmaalet væsentlig vil komme til at bevæge sig indenfor de Classer af Befolkningen, som baade efter deres Udvikling og efter deres Leveforhold have Banfælgelighed med at gjøre Selvangivelse. Navnlig i denne Henseende skal jeg henlede Dymærksomheden paa det Forhold, jeg nys udpegede, nemlig, at Enken efter en Mand, der hvis han selv havde levet, ikke havde den fjerneste Grund til at søge Nedsættelse, naar hun skulde betale Skat efter det Forhold, hvorefter han var sat i Skat, vilde blive overordentlig haardt beskattet, dersom ikke den Omstændighed toges i Betragtning, at hun siden den Tid har mistet sin Forsørger. — Imod det af Udvalget under Nr. 31 stillede Udringsforslag har jeg Intet at erindre, men jeg skal anbefale det ærede Thing at vedtage det. — Jeg skjønner ikke rettere, end at der nu ikke er Andet for mig tilbage at omtale end det Udringsforslag, der under Nr. 42 er stillet af det ærede Medlem for Præste Amts 1ste Valgkreds (Caventius) m. Fl. Ogsaa her kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har ytret, og det forekommer mig, at der ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at de to Grunde, som det ærede Medlem anførte først, aldeles ikke ramme i nærværende Tilfælde. De kunne gøres gjældende med større eller mindre Styrke, naar der paa et Tidspunkt, som han selv erkendte ikke for Tiden ligger for, bliver Spørgsmaal om at vedtage en Indkomstskat for det enkelte Aar eller ikke, men de have, saavidt jeg skjønner, ikke det Mindste at betyde til Bestyrelse af Forslaget under Nr. 42. Derimod kan jeg ikke sige Andet end, at der, forsaavidt han vil opfatte Forslaget som en Revisionsbestemmelse, er en vis Berettigelse til at fremsætte en saadan her, men jeg maa ogsaa i denne Henseende dele den ærede Ordførers Betragtning, deels at det ikke er rigtigt allerede her i Loven strax, forinden Systemet bringes i Udførelse, at vække Tvivl om det og derved gjøre Anvendelsen usikker, og deels, at der er en betydelig Forskel mellem det Forslag, her foreligger, og en virkelig Revisionsbestemmelse. Det er jo ogsaa klart, at da Bestemmelserne i denne Lov aldrig ville kunne